

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Exuitur vestibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

bor. Una salus nobis, per te sperare salutem. Tu factus es mihi in salutem, qui dixisti: Salus tua ego sum.

Ps. 117.

28.

Ps. 34. 30.

CAPUT X.

Christus in monte Calvariæ.

§. I.

Exiit Vestibus.

Magnus ille Bellator, qui docet manus nostras ad prælium, & digitos nostros ad bellum; pro summa rei decretoriam pugnam pugnaturus, prostraturus aërias potestates, triumphaturus Luciferum, debellaturus mundum, & eieciturus foras Principem mundi, voluit omnia exuere quæ erant mundi, dum placuit nudum mori: confundens hoc modo prudentiam mundi stultitiâ, infringens fortia imbecillitate, obscurans gloriam ignominia, infamans opes nuditate, resuscitans mortuos sua morte. Exiit ergo suis vestimentis, ut nudus pugnet, sic pugnando vincat, vincendo triumphet, triumphando totam triumphantis Ecclesiæ regionem immenso gaudio perfundat. Mox ergo illi vestes detractæ, & una jam non cutis, quæ pridem flagellis cesserat, sed caro ipsa, quæ sanguinis concreti quasi glutino ad vestem adhæretcebat, evelli frustatim, & sanguinis rivuli manare cœperunt. Ita Christus toto corpore nudus expositus undique frigido aëri, perfusus stillante cruore, laceratus vulneribus, fatigatus laboribus, oppletus doloribus, circumseptus tortoribus, verè nunc non homo, sed

ver-

Med. c. 7.

vermis, sanguinolentos oculos hinc atque inde circumfert, ut videat an sit qui consoletur eum, & non invenit. Videt à tergo Matrem, sed ipsam doloribus oppressam: discipulum, quem diligebat, Joannem, sed vix sui præ incertore compotem: piâs mulieres, sed amaritudine plenas. O Jesu, quàm carò tibi constiti! Juvat hic te alloqui verbis servi tui Augustini: *Quid commisisti dulcissime puer, ut sic judicareris? quid commisisti dulcissime juvenis, ut aded dure tractareris, quod scelus tuum? qua noxa tua? que occasio tua damnationis? Ego, ego sum tui causa doloris, tua culpa occisionis, ego tua mortis meritum, tua vindicta flagitium. O miserabilis censura conditio, & ineffabilis mysterij dispositio! Peccat iniquus, & punitur justus, delinquit reus, & vapulat innocens. Quod meretur malus patitur bonus, quod perpetrat servus, exsolvit Dominus, quod committit homo, sustinet Deus. Adhuc peccas, ô homo? Necdum amas tui amantem, ut credas præ amore penè amantem? O quale spectaculum, ad quod mirum est, totum universum non rediisse ad nihilum? Stare Filium Dei in loco totius mundi vilissimo, in cadaveroso, & olido veluti fimeto, furcis, & crucibus infami, omni humana ope destitutum, nudum, lividum, sacerum, conspersum undique ludore, lachrymis, sanguine, inter sævientes ventorum turbines contremiscentem, expectare carnificum sævum imperium, ut se ad illorum arbitrium in crucem inclinet, manus, pedesque clavis configendos, ad eorum nutum extendat. O fides, quid nos doces! quid nos cogis credere, & si non credimus, æternitatem suppliciorum omnium minaris! Scio sæpè sub sordido palliolo latere sapientiam, sed sub tali corporis scemate, latere æternam sapientiam, Filium Dei, sub figura*

ma.

magis laniatæ pecudis, quàm hominis, concludi illum, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei, quis nobis persuadeat, nisi tu, ô fides? Rectè voluisti claudi oculos corporis, abesse sensus, excludi rationem, non audiri Naturam. Aliàs Fides omnium laboraret in credendo illa posse fieri, quæ doces jam facta. Tantus nimirum est amor Jesu, ut plus possit ille in amatorum gratiam facere, quàm illi de amante, viribus Naturæ possint credere. Verè testimonia amoris tui credibilia sunt nimis: sed credibilia sola fide divina, incredibilia fide humana. Interim, qui sic nudus hic contemnebatur ab hominibus, in cœlis adorabatur ab Angelis, in orco timebatur à dæmonibus. O Ambitiose! vis coli ab hominibus, æstimari ab Angelis, timeri à dæmonibus? Ut in hoc mundo, Christo corpus, ita & nudus tibi sit animus. Imitare consilium D. Pauli. *Expoliate veterem hominem cum actibus suis.* Nudus omni affectu mundi, & eorum quæ sunt mundi, est major mundo: is poterit tamquam invictus Athleta hostes ultrò laceffere, quosvis ad certamen provocare. Nudum dæmones non tantùm non invadunt, sed fugiunt; non tantùm non oppugnant, sed formidant. Sic nudus, stabis velut Christus in monte, eminebis, extabis, omnibus excelsior factus, humanis altior. Piè ambitiosus, ut sic efferar, tuam, ô Christe, amplector nuditatem. Tu illa abjecta hominibus, sed gloriosa Angelis nuditas; quæ illæ, quas moriturus exuisti vestes, clamant cum tuo Apostolo: *Induimini Dominum nostrum Iesum Christum.* Tu, cùm ne filium quidem volueris moriens reservare; cùm sic nudus volueris abire ex hoc mundo, toto corpore clamabas, quod paulò ante coram Pila-

Nudus
affectu
mundi,
est ma-
ior mū-
do.

Colos. 3. 9

Rom. 13.
14.

to;

Ioan. 18.
36.

ro: *Regnum meum non est de hoc mundo.* Fateor, non possum regnare nunc in mundo, & postea in caelo, hic indui purpurâ & bysso, & postea stolâ gloriæ: hic implere ventrem, & postea mentem. Nolo ergo regnum meum sit de hoc mundo, quia nihil est in mundo, nisi malignitas, nihil in mundi felicitate, nisi infelicitas; nihil in mundi opibus, nisi iniquitas; nihil in mundi voluptatibus, nisi acerbitas; nihil in mundi prudentia, nisi stoliditas: nihil in toto mundi regno, nisi vanitas vanitatum, & omnia vanitas, postea vero nihil, nisi malorum omnium æterna æternitas.

§. II.

Potatur felle.

Matt. 27.
34.

Prov. 23.
32.

I. Reg. 14.
43.

Ezech.
21. 31.

NUllum erat in Christi corpore membrum, quod non perceperat suum tormentum. Afflictae fuerant aures contumeliis, genæ alapis, facies lputis, oculi velo, nares fœtore, caput spinis, manus funibus, humeri pondere crucis, totum corpus flagellis. Unum adhuc supererat membrum à pœnis immune, lingua. Hæc ergo ut pœnæ esset particeps, *dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum.* Gustaverat Adam vetitum fructum, & erat dulcis gutturi ejus: sed cum ad viscera descendit, *mordebat ut coluber, & sicut regulus, venena diffudit.* Enim verò vix primariis labris gustaverat, & ecce clamabat, quod postea Jonas: *Gustans gustavi paululum mellis, & ecce morior.* Audiebat hæc magnus ille medicus, & reclamabat: *Quare morimini?* Descendit ad ægtum, ascendit ad montem myrrhæ; sciebat contraria contrariis curanda: bibit vinum felle mixtum, & clamat medicus ad ægrum: *Gustans gustavi paululum fellis, & ecce vitâ vives, & non morieris.* Quid hic prius admittet,